

عنوان مقاله:

افزایش مهریه پس از عقد از منظر فقه امامیه

محل انتشار:

فصلنامه فقه, دوره 30, شماره 114 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

محمد تاج الديني - دانش أموخته سطح ۴ و استاد سطوح عالى حوزه علميه قم. قم، ايران.

خلاصه مقاله:

امکان یا عدم امکان افزایش مهریه بعد از انعقاد عقد یکی از مسائل چالش برانگیز در فقه است. عده ای با استناد به برخی عمومات مثل قاعده تسلیط و ارائه برخی از موارد قیاس اولویت و جواب های نقضی نظیر تلازم حکم به تغییر پذیری مهریه در موارد محاسبه به نرخ روز که بیشتر شکل حقوقی دارد، با قول به افزایش مهریه بعدالقعد، به امکان افزایش قائل شده اند. در مقابل برخی مهریه را جزئی از یک عقد لازم دانسته و همان طور که اصل عقد قابل تغییر نیست، مهریه را هم تغییر پذیر نمی دانند. عده ای هم تفصیل داده و در صورت قید شدن شرط افزایش در ضمن عقد، افزایش بعد العقد را مجاز دانسته اند. در این نوشتار با رویکرد توصیفی تحلیلی و با استفاده از روش کیفی در تجزیه و تحلیل اطلاعات، نگارنده ضمن بررسی آرا و استدلال های مهم فقهی موجود در مسئله، نقد اقوال و ادله و با ابتنا بر ماهیت عقود لازمه، قواعد فقهی باب مهریه، ماهیت شروط ضمن العقد و قاعده لاضرر و نهی غرر، به تفصیل به پنج فرض رسیده و در برخی موارد افزایش را مشروع دانسته است.

كلمات كليدى:

افزایش مهریه, حکم مهریه, محاسبه مهریه, تغییرپذیری مهریه, مهریه بعدالعقد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1716191

